

която дава отговоритѣ, както въ Делфи⁶²⁾; друго нѣщо особено тука нѣма.

112. Като пропжтувалъ тая областъ, Ксерксъ отминалъ понататѣкъ укрѣпениѣтъ мѣста на пиеритѣ⁶³⁾, отъ които едното се казва Фагретѣ, а другото Пергамѣ⁶⁴⁾. Пжтѣтъ му билъ тука покрай самитѣ крѣпости; а пѣкъ отъ десна страна оставялъ планината Пангей, голѣма и висока, съ златни и сребърни рудници, които принадлежатъ на пиеритѣ, одомантитѣ и главно на сатритѣ.

113. Като отминалъ пеонцитѣ, доберитѣ и неоплитѣ⁶⁵⁾, които живѣятъ на сѣверѣ отъ Пангей, Ксерксъ вървѣлъ къмъ западъ, додѣто стигналъ рѣка Стримонѣ и града Еионѣ; управителъ на тоя градъ билъ Богесѣ, който тогава още билъ живъ и за когото малко по-горѣ стана дума. Тая областъ около планината Пангей се нарича Филида и къмъ сѣверозападъ се простира до рѣката Ангитѣ⁶⁶⁾, която се влива въ Стримонѣ; а къмъ югозападъ се простира до самия Стримонѣ; на тая рѣка магитѣ заклали жертва седемъ коня.

114. Като извършили надъ рѣката тия и много други магеснически свещенодѣйствиия, персийцитѣ минали при „Деветъ пжтища“⁶⁷⁾ въ земята на едонитѣ прѣзъ мостоветѣ, които били вече направени на Стримонѣ. Като узнали, че тая мѣстность се нарича „Деветъ пжтища“, закопали тука живи деветъ юноши и толкова момичета отъ мѣстнитѣ жители. Обичаятъ да се закопаватъ въ земята живи хора е персийски; така азъ съмъ слушалъ, че и жената на Ксеркса Аместрида, когато остарѣла, заповѣдала да заровятъ два пжти по седемъ персийски юноши отъ знатенъ произходъ, за да отблагодари на бога, който, както се вървало, живѣялъ подъ земята.

115. Слѣдъ като войската се отдалечила отъ Стримонѣ, трѣгнала на западъ къмъ морския брѣгъ, дѣто отминала елин-

⁶²⁾ Ср. Изв. бѣлг. арх. друж. I 230.

⁶³⁾ Ср. Тукид. II 99.

⁶⁴⁾ Фагретѣ — при Орфано; Пергамѣ — при Правище, а споредъ други при с. Мистания на южната страна на Кушница планина.

⁶⁵⁾ Пеоплитѣ — на западъ отъ Сересѣ; доберитѣ — на сѣверния склонъ на Пангей.

⁶⁶⁾ Дн. Ангиста.

⁶⁷⁾ Ἑννέα δδοί: 25 стадии на сѣверѣ отъ Еионѣ, дѣто по-късно атинянитѣ основали Амфиполисѣ.